

§ 58, stk. 1, anlægges inden 1 år efter endelig dom eller udfærdigelse af bevilling (stk. 2). Dette gælder dog ikke, såfremt aftalen anfægtes efter almindelige formueretlige regler (stk. 3).

Ved forslaget ophæves 1 årsfristen og i konsekvens heraf tillige stk. 3.

Tidsfaktoren indgår herefter som et almindeligt moment i bedømmelsen af, hvorvidt en aftale bør ændres eller erklæres for uforbindende.

Den foreslåede ophævelse af § 58, stk. 3, tilsigter samtidig at klargøre, at generalklausulen i aftalelovens § 36 supplerer de nævnte bestemmelser i ægteskabslovens § 52 og § 58.

Til § 2, nr. 1

I forbindelse med revision i 1985 af myndighedslovens kapitel 2 og 3 blev der bl.a. mulighed for, at forældre, der ikke er gift med hinanden, kan indgå aftale om fælles forældremyndighed.

En sådan aftale medfører, at begge forældre tillige er værger for barnet.

I samme forbindelse udgik begrebet ægtebarn af lovreglerne i kapitel 2 og 3, idet man ønskede at mindske den retlige forskel mellem ægtebørn og børn født uden for ægteskab.

På denne baggrund foreslås det at ændre ordet »ægtebarn« til »barn« i § 50 a, stk. 1, og § 52.

Forslaget har betydning for de forældre, der har fælles forældremyndighed over et barn født uden for ægteskab. Forslaget indebærer, at den ene forælder kan give den anden fuldmagt til helt eller delvist at udøve værgemålet alene.

Endvidere kan justitsministeren træffe afgørelse vedrørende formueretlige spørgsmål, hvis forældrene er uenige herom.

Til § 2, nr. 2, § 3, § 4 og § 5

Efter stk. 1 kan regeringen uden Folketingets samtykke indgå overenskomst med en fremmed stat om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om henholdsvis umyndighed, ægteskabets retsvirkninger, adoption og børns retsstilling. Efter stk. 1, 2. pkt., får en sådan overenskomst gyldighed her i landet ved bekendtgørelse i Lovtidende, i dette tilfælde Lovtidende C.

Efter stk. 2 kan justitsministeren uden overenskomst fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om henholdsvis umyndighed, ægteskabets retsvirkninger, adoption og børns retsstilling.

Når forslaget i forholdet mellem de nordiske lande foruden at indeholde en bemyndigelse til at indgå overenskomst, også giver justitsministeren mulighed

for administrativt at fastsætte regler af international privatretlig karakter, skyldes det, at der mellem de nordiske lande er praksis for, at man i stedet for at indgå traktater søger at gennemføre ensartede regler enten ved lov eller ved administrativt fastsatte regler. Der skønnes ikke at være noget aktuelt behov for, at bemyndigelsen i stk. 2 også omfatter forholdet mellem danske og ikke nordiske landes regler på de nævnte områder.

Bestemmelsen svarer til reglen i arvelovens § 80 a og navnelovens § 18, ligesom ægteskabslovens § 66 indeholder en bestemmelse, der i det væsentlige svarer til disse bestemmelser. Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, punkt 13.

Til § 6

§ 6 indeholder reglen om tidspunktet for *lovens ikrafttræden*. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 1989.

Der er ved fastsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet taget hensyn til, at der skal ske ændringer i de administrative forskrifter, herunder bekendtgørelser og cirkulærer om ægteskabs indgåelse og ægteskabs opløsning, navnlig ændringer af reglerne om vilkårsforhandling.

Til § 7

§ 7 indeholder en *overgangsregel*. Forslaget svarer til betænkningssudkastets § 4 og § 5. Der henvises til betænkningen, side 76.

I § 7, stk. 1 og 2, er der taget stilling til behandlingen af de *sager* om separation og skilsmisse, der *verserer* på tidspunktet for lovens ikrafttræden. I § 7, stk. 3, behandles det overgangsproblem, der opstår, når ægtefæller ønsker *skilsmisse på grundlag af separation* meddelt før lovens ikrafttræden.

I *stk. 1* angives, at de verserende sager principielt skal behandles færdigt efter den lovgivning, der var gældende på det tidspunkt, da sagen påbegyndtes. Det er således betingelserne i den gældende lovs §§ 29–30 og 33–41, der er afgørende for, om der kan opnås separation eller skilsmisse. Skæringstidspunktet er for bevillingssagernes vedkommende tidspunktet for begæringens indgivelse og for retssagerne sagsanlægget, dvs. indleveringen af stævning til behandling.

Efter *stk. 2* gives der dog adgang til at anvende reglerne i den nye lov, hvis begge ægtefæller begærer det.

Denne begæring skal fremsættes, inden bevillingen udfærdiges, eller endelig dom afsiges. Kan parterne ikke enes herom, vil den ægtefælle, der er sagsøger, og som ønsker de nye regler anvendt, være nød-